

Катарина Карамијалковић

Универзитетска библиотека у Крагујевцу

**ЛИЧНА БИБЛИОТЕКА
ПРОФ. ДР СВЕТОЗОРА СТОЈАНОВИЋА**

КЊИГЕ С ПОСВЕТОМ

Сажетак

У раду су представљене књиге с посветом у личној библиотеци проф. др Светозара Стојановића, једног од најзначајнијих имена српске филозофске и друштвено-научне мисли друге половине 20. века. У пролеће 2011. године, Универзитетској библиотеци у Крагујевцу поклоњено је око 2.800 књига и часописа из Стојановићеве приватне библиотеке. Збирка монографских публикација садржи 2.235 библиографских јединица. Временски распон издатих књига креће се од 1898. до 2010. године. Посебну вредност чине књиге са посветом аутора (354 књиге), које је проф. Стојановић добијао од колега, сарадника, поштовалаца, пријатеља, међу којима има великих имена српске и светске књижевне и друштвено-политичке сцене. Књиге с посветом значајне су не само по културно-историјској вредности и именима њихових аутора, већ и по томе што сведоче о Стојановићевом дружењу с врхунским зналцима светске културне и историјске баштине, који су поштовање према његовом делу изражавали својим радовима.

Кључне речи: Светозар Стојановић, лична библиотека, књиге с посветом, Универзитетска библиотека у Крагујевцу

ЛИЧНА БИБЛИОТЕКА

Филозоф и етичар, универзитетски професор, научник, активиста, мислилац, човек особитог личног морала, Светозар Стојановић, без сумње је једно од најзначајнијих имена српске филозофске и друштвено-научне мисли друге половине 20. и прве деценије 21. века. „Члан више угледних међународних струковних удружења и предавач на многим престижним светским универзитетима, Стојановић је био један од ретких интелектуалаца Западног Балкана чија се реч и хиљадама километара далеко од њега с пажњом ослушкивала и с разлогом уважавала.”¹ Радио је као гостујући професор на многобројним угледним универзитетима у САД, Немачкој, Аустрији, Великој Британији, Индији, држећи предавања из различитих области етике и политичке филозофије. Свој углед код куће и у свету, Стојановић је обезбедио, пре свега, „због тога што се доследно држао високих начела критике и критичког мишљења уопште – слободно, отворено, трагачко, морално засновано, недогматско и независно мишљење”². О томе сведочи, поред богате научне библиографије, његов широк друштвени ангажман: припадност групи *Praxis*, дисидентска делатност због које је 28. јануара 1975. године са још седам својих колега суспендован из наставе, а јануара 1981. отпуштен с посла одлуком Скупштине СР Србије, затим учешће у саветничком тиму председника СРЈ Добрице Ћосића (1992–1993), руковођење Институтом за филозофију и друштвену теорију (1994–2000), чланство у Комисији за истину и помирење (2001–2003), оснивање Српско-америчког центра у Београду (2003), касније Центра за националну стратегију итд. Из низа дужности које је обављао, издвајамо и чињеницу да је проф. Стојановић био главни и одговорни уредник часописа *Гледишта* (1964–1965), часописа *Филозофија* (1967–1968), члан редакције интернационалног часописа *Praxis* (1967–1974), главни и одговорни уредник британског часописа *Praxis International* (Oxford, 1986–1992) и многих других домаћих и иностраних периодичних публикација. Према досадашњим сазнањима библиографија проф. Стојановића садржи око пет стотина библиографских јединица³, а пут до читалаца његова дела су нашла на чак четрнаест светских језика. Објављене књиге, студије и чланци, својим теоријским значајем и практичним утицајем одавно су надишли локалне оквире и постали интегрални део светске научне и културне баштине.

1 Mirjana Radojičić, „Mišljenje i delanje u znaku humanizma – reč priređivača”, u Svetozar Stojanović: ličnost i delo, priredila Mirjana Radojičić (Beograd: Institut za filozofiju i društvenu teoriju, 2015), 7.

2 Ljubomir Kljakić, „Poredak i alternativa: uzorni slučaj srpskog mislioca Svetozara Stojanovića”, u Svetozar Stojanović: ličnost i delo, priredila Mirjana Radojičić (Beograd: Institut za filozofiju i društvenu teoriju, 2015), 111.

3 Студиозну евиденцију и детаљан приказ Стојановићевог вишедеценијског интелектуалног деловања видети у: Dobrilo Aranitović, „Bibliografija prof. dr Svetozara Stojanovića”, u Svetozar Stojanović: život i delo: (1931–2010), urednik Jovo Cvjetković (Beograd: Albatros plus, 2012), [39]–115.

Лична библиотека проф. Стојановића, рођеног Крагујевчанина, стигла је у Крагујевац у Универзитетску библиотеку у пролеће 2011. године. Посредством Универзитета у Крагујевцу, Библиотеци је уручено око 2.800 књига, часописа и стручних белешки из Стојановићеве приватне библиотеке. У питању је језгровити и вредан део велике библиотеке нашег истакнутог филозофа. Одређене публикације су остале у поседу синова проф. Стојановића. Целокупна грађа разврстана је, сигнирана и каталожки обрађена према важећим ISBD стандардима током 2011/12. године и налази се у електронској бази COBISS и у Библиотеци. Збирка монографских публикација садржи 2.235 библиографских јединица, односно 2.106 наслова и 129 дупликата. Најбројније су књиге на српском језику (1.414 књига), али су веома заступљене и књиге на страним језицима (821 књига), и то на енглеском, немачком, руском, француском, италијанском, шпанском и другим језицима. Тематски, библиотека покрива велику област науке, а највећи број публикација чини стручна литература из области филозофије, етике, логике, социологије, антропологије, политичких наука, историје, религије. Сагледавајући библиотеку у целини, остајемо фасцинирани обимом и свеобухватношћу јасног низа филозофских дела која су у њој заступљена, у смислу тока и развоја филозофије као науке, историје филозофије, политичке филозофије, филозофије друштвеног морала, а посебно моралних дилема у политици. Осим стручне литературе, Стојановићеву библиотеку чине и бројна књижевна дела прослављених српских и светских писаца, затим речници, различите енциклопедије, као и публикације из уметности, што само потврђује разноврсност и ширину опсега његових интересовања. Временски распон издатих књига креће се од 1898. до 2010. године.

Наравно, у Стојановићевој библиотеци присутна су и најзначајнија издања његових дела на српском и страним језицима, укупно 35 публикација. „Дело захваљујући којем је Светозар Стојановић привукао велику пажњу не само наше интелектуалне већ и шире јавности, али и УДБЕ, било је дело *Између идеала и стварности*“.⁴ У библиотеци можемо видети шведско (*Socialismens framtid: en kritisk analys*, Stockholm, 1970), норвешко (*Socialismen i dag: idealer og realiteter: et marxistisk oppgjør med de sosialistiske land*, Oslo, 1971) и италијанско издање ове књиге (*Gli ideali e la realtà: critica e futuro del socialismo*, Milano, 1974), која у овом тренутку не поседује ниједна библиотека у Србији. Затим, америчко издање књиге *Од марксизма до етатизма са људским лицем (Perestroika: from marxism and bolshevism to Gorbachev*, Buffalo, N.Y., 1988), које такође не поседује ниједна библиотека у Србији. *Историја и партијска свест* је дело које је прво објављено на немачком (*Geschichte und Parteibewusstsein: auf der Suche nach Demokratie im Sozialismus*, München, 1978), па на енглеском (*In search of democracy in socialism: history and party consciousness*, Buffalo, N.Y., 1981) и затим на српском

4 Slobodan Divjak, „Svetozar Stojanović: idejni put od marksizma do socijal-eko-demokratije“, u Svetozar Stojanović: ličnost i delo, priredila Mirjana Radojičić (Beograd: Institut za filozofiju i društvenu teoriju, 2015), 27.

језику (Београд, 1988), и сва поменута издања постоје у библиотеци. Посебно издвајамо америчко издање књиге *Пропаст комунизма и разбијање Југославије* (*The fall of Yugoslavia: why communism failed*, Amherst, N.Y., 1997), за коју је Стојановић на више места изричито нагласио да је своје филозофске и филозофско-политичке ставове сажео и пренео из претходних у ову књигу⁵.

КЊИГЕ С ПОСВЕТОМ

Истражујући библиотеку проф. Стојановића, још на први поглед, било је лако уочити да свака пета-шеста књига садржи посвету. Смењивале су се посвете на српском, енглеском, немачком, руском, пољском језику и било је више него очигледно да су у питању посвете аутора, уредника, преводилаца самих поклоњених публикација. Посебан изазов за ауторку био је пронаћи и евидентирати сваку књигу која садржи посвету, фотографисати их и пребацити у рачунар. Затим, детаљном анализом рукописа и средстава за писање растумачити посвете, јер је већина била написана веома нечитким рукописом и на крају, дословно, под наводницима, унети комплетан текст посвета у узајамну базу података COBIB.SR и трајно их везати за сигнатуре публикација у локалној електронској бази Универзитетске библиотеке у Крагујевцу. Посвете су пренесене оригиналним писмом са свим карактеристикама писаног текста и евентуалним правописним и граматичким грешкама.

Након дуготрајног и преданог рада, у коме прецизност и концентрација играју кључну улогу, добијен је коначан резултат – 354 књиге које садрже посвете намењене проф. Стојановићу, од колега, сарадника, поштовалаца, пријатеља, бивших студената, на шта јасно указују сами текстови посвета. Посебну вредност Стојановићеве библиотеке чине управо књиге које садрже посвете аутора. Дародавци су различити, а међу њима има великих имена српске и светске друштвено-политичке, али и књижевне сцене, као што су: Михаило Марковић, Љубомир Тадић, Гајо Петровић, Алекс Драгнић (Alex Dragnich), Ђорђе Вид Томашевић (George Vid Tomashevich), Јован Аранђеловић, Божидар Јакшић, Загорка Голубовић, Милован Радовановић, Буро Шушњић, Коста Чавошки, Ерих Фром (Erich Fromm), Хелмут Флајшер (Helmut Fleischer), Јирген Хабермас (Jürgen Habermas), Курт Саламун (Kurt Salamun), Хасан Ханафи (Hassan Hanafi), затим Милован Ђилас, Добрица Ћосић, Антоније Исаковић, Никша Стипчевић, Матија Бећковић и многи други. Књиге с посветом значајне су не само по културно-историјској вредности и именима њихових аутора, већ и по томе што сведоче о Стојановићевом дружењу с врхунским знаљцима светске културне и историјске баштине, који су поштовање према његовом делу изражавали својим радовима.

5 Jagoš Đuretić, „Svetozar Sveta Stojanović: filozof, homo politicus, čovek“, u Svetozar Stojanović: ličnost i delo, priredila Mirjana Radojičić (Beograd: Institut za filozofiju i društvenu teoriju, 2015), 13.

Укупан број аутора/писаца посвета је 232, што значи да су поједини покло-нили Стојановићу више примерака различитих књига у одређеном времен-ском периоду, па тако долазимо и до седам поклоњених књига појединих аутора, као што су Михаило Марковић, Љубомир Тадић, Ђорђе Вид Тома-шевић и Алекс Драгнић. Од укупног броја аутора посвета, 163 чине домаћи аутори, док су 69 страни. По томе коме су упућене, посвете можемо поделити у пет категорија:

- посвете упућене Светозару Стојановићу (292)
- посвете упућене Светозару и Анђелки Стојановић (52)
- посвете упућене Анђелки Стојановић (5)
- посвете упућене другима (4)
- посвета Светозара Стојановића (1).

По језичком критеријуму посвете можемо поделити у две групе: посвете на српском језику (280) и посвете на страним језицима (74). У оквиру посвета на страним језицима, најбројније су посвете на енглеском (39), затим на немачком (30), руском (3) и пољском језику (2). У оквиру посвета на српском, можемо издвојити четири посвете страних аутора, који су се потрудили и проф. Стојановићу написали посвету управо на српском језику. У питању су: немачки новинар и публициста Карл Густав Штрем (Carl Gustaf Ströhm), Јелена Гускова (Елена Гуськова), др историјских наука и инострани члан САНУ, Јирген Елзесер (Jürgen Elsässer), немачки новинар, писац и политички акти-виста, као и Јуџин Маџонкалда (Eugene Maggioncalda), бивши студент проф. Стојановића.

Од укупног броја посвета (354), 346 посвета написао је и потписао један ау-тор, шест посвета двојица аутора, једну посвету тројица и једну посвету чет-ворица аутора. Значајан податак је и тај да се у 328 књига налазе посвете аутора, уредника или преводилаца самих публикација које су поклоњене, дакле у питању су сопствена дела, док је свега 26 поклоњених књига с посве-том туђих дела. Наведени податак одсликава с каквим личностима је проф. Стојановић био у контакту, сарађивао и дружио се. Када су у питању датуми и године у посветама, временски распон креће се од 1951. до 2009. године. Укупан број посвета са прецизно наведеним датумом и годином је 275, док у 79 посвета година није наведена. Највише поклоњених књига с посветом проф. Стојановић је добио 2000. године (23), што можемо довести у везу с околностима под којима су поједине књиге поклоњене, а затим 2008. (14) и 1997. (13).

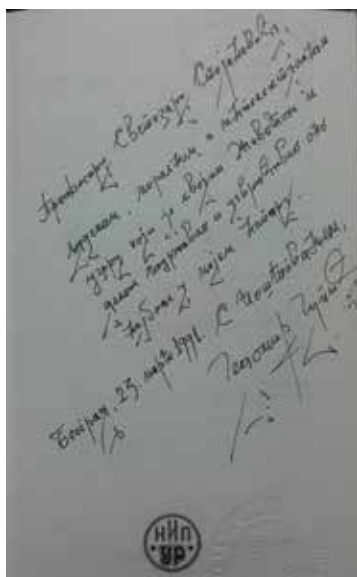
Међу књигама с посветом може се наћи и посвета Светозара Стојановића у књизи *Between ideals and reality: a critique of socialism and its future* (New York, 1973), намењена колеги Игору Приморцу. Но, књига очигледно никада није по-клоњена. Такође, у четири књиге посвете нису упућене проф. Стојановићу, већ другим особама. Једна је сину проф. Стојановића, Душану; за две књиге

се није могло прецизно утврдити да ли је проф. Стојановић познавао особе којима су посвете упућене („То Dragan and Eva ... Paul Lendvai, Мау ‘81.“; „Бобу Милеру ... Елена Коркија, 16. V 91.“), као ни како су се књиге нашле код њега; док у четвртој књизи *Die sozialistische Gesellschaftsformation: allgemeine Theorie und Fallstudie: Polen 1945–1984* (Frankfurt am Main, 1986) аутора Јакоба Јухлера (Jakob Juchler), није наведено коме је посвета упућена нити имамо потписника посвете.

Мотиви даривања књига су различити. Као познатом и признатом професору, многи су имали потребу да се представе, најчешће својим радом. Такође, „као човеку дијалога и толеранције“⁶ многи су желели да се захвале на конструктивној дискусији, истовремено ишчекујући и надајући се новом разговору. Међутим, оно што доминира у готово свакој посвети упућеној проф. Стојановићу је поштовање са којим су се аутори односили према њему и његовом раду, као и изражена захвалност на помоћи и подршци у реализацији одређеног пројекта или књиге. Епитети који се појављују у посветама су задивљујући. Академик проф. др Љубомир Рашовић у посвети пише: „Над тобом се не нашло јунака... на имендан, 1985. Љубо Рашовић“. Историчарка уметности Бојана Исаковић у својој публикацији *Геноцид над Србима: 1941–1945, 1991/92* (Београд, 1992) на насловној страни наглашава: „Господину Свети Стојановићу, са поштовањем и захвалношћу за разумевање, Исаковић Бојана, 24. 09. 1992 г, Београд“. Ђуро Ковачевић, историчар, политиколог и песник, у својој поеми *Завичај* (Београд, 1995) у посвети истиче: „Проф. Светозару Стојановићу, борцу слободног мишљења, националном делатнику, космополити, с поштовањем, Ђуро Ковачевић, Београд, 02. 02. 96“. Академик проф. др Љубомир Тадић у својој студији *Традиција и револуција* (Београд, 1972) пише у посвети: „Драгом Свети, несебичном прегоцу за добро и племенито, Љубо, Бгд. 12/XI.72“. Душан Бошковић на насловној страни научне монографије *Estetika u okruženju* (Београд, 2003) обраћа се Стојановићу следећим речима: „Dragom Sveti, mom negdanjem profesoru, marksisti vazda liberalnog kova, raspolozenog za dijalog. Dušan Bošković, 21. мај 2003. Београд“. Бивши судија Врховног суда, Зоран Ивошевић у књизи *Не пристајем* (Београд, 1999) посветом указује: „Господину Светозару Стојановићу, који уме да види више и друкчије, Зоран Ивошевић, 1. III 2000.“ Социолог, политичар, дипломата Триво Инђић у посвети пише: „Драгом Свети Стојановићу, великом стратегу у малој средини, пријатељски, Триво, 26/7/1999.“ Чедомир Чупић са Факултета политичких наука у Београду у својој књизи *Politika i зло* (Nikšić, 1990) открива у посвети следеће: „Професору Светозару Стојановићу, људском, моралном и интелектуалном узору који је својим животом и делом подржавао и учвршћивао оно најбоље у мојем напору. С поштовањем, Чедомир Чупић, Београд, 23. март 1991.“ Ан-

6 Mirjana Radojičić, „Мишљење и деланје у знаку humanizma - reč priredivača“, у Svetozar Stojanović: ličnost i delo, priredila Mirjana Radojičić (Београд: Институт за филозофију и друштвену теорију, 2015), 8.

тоније Исаковић у роману *Трен 2: казивања Чеперку* (Београд, 1983) обраћа се у посвети следећим речима: „Анђелки и Свети Стојановићу – жестоком борцу и мислиоцу, пријатељски, Антоније Исаковић, У Београду 11-III-1983.” итд.

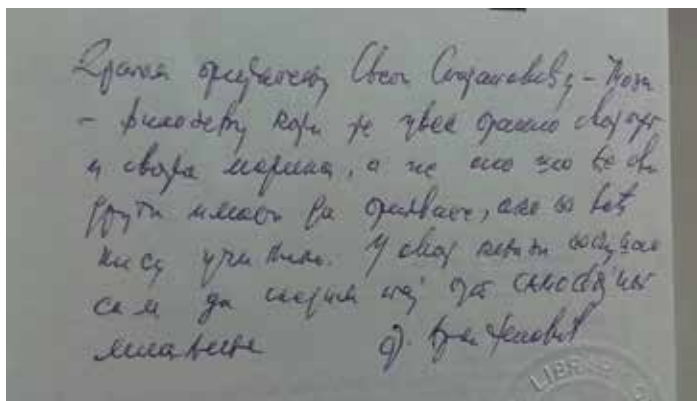

Једног од најзначајнијих српских интелектуалаца у дијаспори, Ђорђа Вида Томашевића, професора емеритуса антропологије на Универзитету у Бафалу (University at Buffalo, New York), преводиоца, полиглоте, песника, и његов богат, тематски разноврстан опус можемо видети у Стојановићевој библиотеци, док се у седам поклоњених публикација налазе посвете. Посебно издавајемо Томашевићев превод докторске дисертације Ксеније Атанасијевић с француског оригинала на енглески језик, *The Metaphysical and Geometrical Doctrine of Bruno* (St. Louis, 1972), као и превод на енглески језик главног дела Божидара Кнежевића, *Принципи историје (History, The Anatomy of Time*, New York, 1980). Посвета коју такође наглашавамо налази се у књизи о портретима српских великана *Portraits of Serbian achievers* (Toronto, 2000) и гласи: „Свети, Анђелки и породици, у знак дугогодишњег, провереног и цењеног пријатељства, с изузетним поштовањем, захвалношћу и најбољим жељама, Ђорђе Вид Томашевић, 16. јула 2000. P. S. Ова књига је колективна мини-скица народа из којег потичемо и чији трагови у историји нису нипошто сви на страни зла!”

Посебно истичемо посвету Бранислава Крстића званог Брано, истакнутог југословенског архитекте и универзитетског професора, у једној од три поклоњене књиге *Kosovo facing the court of history* (Amherst, N. Y., 2004): „Dragi Sveto, bio si prvi koji mi je dao dragocenu podršku u istraživanju teme koja je, u

to vreme, značila suprotstavljanje i bila alternativa ratnoj politici režima. Tvoja je zasluga da je knjiga dobila američkog izdavača. Voleo bih da je primiš kao svedočanstvo Tvog trajnog angažovanja, Brano. 12. avgust 2004.”

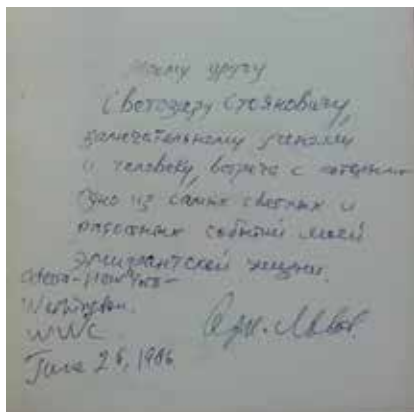
Издваја се и посвета проф. др Јована Аранђеловића у књизи *Retorička kultura i načelo filozofije* (Београд, 1997), једној од пет поклоњених проф. Стојановићу, у којој стоји: „Драгом пријатељу Свети Стојановићу – Този, филозофу који је увек тражио свој пут и своја мерила, а не оно што ће сви други имати да прихвате, ако то већ нису учинили. У овој књизи покушао сам да следим тај пут самосвојног мишљења. Ј. Аранђеловић”.

У Стојановићевој библиотеци могу се наћи и две студије Татјане Глинтић, професорке филозофије на Математичком факултету у Београду: *Etika ciljeva i sredstava: studija o Oktobarskoj revoluciji* (Београд, 1989) и *Правда, слобода, једнакост: Ролс и Волзер* (Београд, 1995). У обема књигама налазе се посвете, док у другој откривамо и околности под којима је књига поклоњена: „Драгим пријатељима, Свети и Анђи Стојановић, У знак наше заједничке тежње за правдом у овом веома драматичном добу у коме су правда и слобода, једнакост и демократија суштинска потреба нашег народа и човека у њему. Са великом захвалношћу према Светином стручном уделу у настајању ове књиге... Татјана Глинтић, 21. VII 1995. Београд”.

Руски писац и емигрант у Америци, Аркадиј Љвов (Аркадий Львов), покло- нио је проф. Стојановићу своју студију о јеврејској психологији и менталите- ту *Утоление печалью: опыт исследования еврейской ментальности. Кн. 1* (Москва, 1983), с посебним освртом на најзначајније руске писце 20. века јеврејског порекла. У наведеној студији аутор је исписао следеће: „Моему другу Свето- зару Стојановичу, замечательному ученому и человеку, встреча с которым – одно из самых светлых и радостных событий моей эмигрантской жизни. Арк. Львов. Odessa – New York – Washington, WWC, June 26, 1986.” (Мом пријатељу

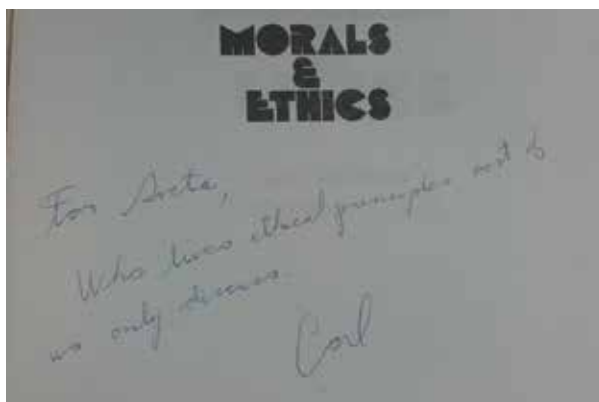
Светозару Стојановићу, изузетном научнику и човеку, сусрет с њим један је од најсветлијих и најрадоснијих догађаја у мом емигрантском животу.)

Такође, упечатљива је посвета Дејвида Крокера (David A. Crocker), оснивача и бившег председника Међународне асоцијације за етички развој (International Development Ethics Association – IDEA), у којој се захваљује драгом пријатељу, колеги и ментору, проф. Стојановићу, на његовом примеру и достигнућима током много година: „For Sveta, Dear friend, colleague & mentor. In gratitude for your example & achievements over many years. Dave, 26 June 1998”.

Занимљива је посвета Пола Керца (Paul Kurtz), америчког филозофа и универзитетског професора, на насловној страни књиге Светозара Стојановића *Serbia: the democratic revolution* (Amherst, N. Y., 2003), у којој исказује своје дивљење према Стојановићевом херојском труду у вођењу демократије и хуманизма: „For Sveta, With admiration for your heroic effort on leading democracy and humanism. Forever, thanks! Paul Kurtz, 10/14/03”.

Познавао је проф. Стојановић и Карла Велмана (Carl Wellman), професора емеритуса филозофије са Универзитета Вашингтон (Washington University in St. Louis), који у својој књизи *Morals and ethics* (Glenview, Ill, 1975) у посвети, уз неколико бираних речи, открива апсолутно све о примаоцу: „For Sveta, Who lives ethical principles most of us only discuss. Carl”. (За Свету, који живи етичке принципе док већина нас само дискутује – о њима.) Наведена посвета вероватно најбоље осликава личност проф. Стојановића, као и оно што су други мислили о њему.

Ова збирка књига с посветом, иако представља само део библиотеке проф. Стојановића, чини вредну целину која нам омогућава да пратимо делокруг рада и интересовања знаменитог филозофа хуманисте и етичара међународне репутације, уједно је значајна и као научна и документациона база за ширира истраживања друштвених и културних прилика времена у којем је настајала и формирала се. Осим једноставног увида у саме књиге које је проф. Стојановић добијао, упознајемо се са људима који су му књиге поклањали и били његови сарадници и пријатељи, те тако сазнајемо шта га је интересовало, као и којим се књигама служио у свом раду. Упућене посвете на најбољи могући начин откривају личност проф. Стојановића, указују на његово драгоцено научно и јавно дело и на његов допринос у рецепцији српске филозофске мисли и културе у иностранству.

Ову шетњу кроз Стојановићеву библиотеку завршићемо његовим речима, којима указује да је „зло довољно снажно да се спонтано наметне, док о добру морамо да се старамо без предаха.“⁷ Увид у Стојановићев живот, његову библиотеку и посвете у књигама потврђује да је реч о етичком ставу који је чврсто био укоренен у његовом погледу на свет и који је са лакоћом примењивао у пракси. На нама је да покушамо да следимо тај пут старања о добру без предаха.

7 Svetozar Stojanović, Na srpskom delu Titonika (Beograd: „Filip Višnjić“: Centar za socijalna istraživanja, 2000), 31.

Литература

Aranitović, Dobrilo. „Bibliografija prof. dr Svetozara Stojanovića”. U Svetozar Stojanović: život i delo: (1931–2010), urednik Jovo Cvjetković, [39]–137. Beograd: Albatros plus, 2012.

Divjak, Slobodan. „Svetozar Stojanović: idejni put od marksizma do socijal-eko-demokratije”. U Svetozar Stojanović: ličnost i delo, priredila Mirjana Radojičić, 27–36. Beograd: Institut za filozofiju i društvenu teoriju, 2015.

Đuretić, Jagoš. „Svetozar Sveta Stojanović: filozof, homo politicus, čovek”. U Svetozar Stojanović: ličnost i delo, priredila Mirjana Radojičić, 13–25. Beograd: Institut za filozofiju i društvenu teoriju, 2015.

Kljakić, Ljubomir. „Poredak i alternativa: uzorni slučaj srpskog mislioca Svetozara Stojanovića”. U Svetozar Stojanović: ličnost i delo, priredila Mirjana Radojičić, 111–129. Beograd: Institut za filozofiju i društvenu teoriju, 2015.

Radojičić, Mirjana. „Mišljenje i delanje u znaku humanizma – reč priređivača”. U Svetozar Stojanović: ličnost i delo, priredila Mirjana Radojičić, 7–10. Beograd: Institut za filozofiju i društvenu teoriju, 2015.

Stojanović, Svetozar. Na srpskom delu Titonika. Beograd: „Filip Višnjić”: Centar za socijalna istraživanja, 2000.

Стојановић, Светозар. Пропаст комунизма и разбијање Југославије. Београд: Завод за уџбенике, 2006.

Summary

Personal Library of Professor Svetozar Stojanović

Books with Dedication

The paper presents books with dedication from the personal library of professor Svetozar Stojanović, one of the most significant names of Serbian philosophical, social and scientific thought of the second half of the 20th century. In the spring of 2011, about 2800 books and journals from Stojanović's private library were donated to the University Library in Kragujevac. The collection of monographic publications contains 2235 bibliographic units. The time span of the published books goes from 1898 to 2010. Books of special value are those having a dedication of the author (354 books), which professor Stojanović received from colleagues, contributors, admirers, friends, and they include great names of literary and social and political scene of Serbia and the world. Books with dedication are significant not only in terms of cultural and historical value and names of their authors, but also since they testify to the socializing of Stojanović with those largely familiar with cultural and historical heritage, who expressed respect for his work in their own works.

Keywords: Svetozar Stojanović, personal library, books with dedication, University Library in Kragujevac